DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 16den NOVEMBER 1844. No. 46.

A°. 1844. N°. 12.

PUBLICATIE,

Waarby de grootte van het Koloniale vat, ter uitmeting van zout, in Nederlandsche inhoudsmaat bepaald wordt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de doelmatigheid om de grootte van het koloniale vat, ter uitmeting van zout, in Nederlandsche inhoudsmaat te bepalen;

Zoo is het, dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goedvinden en verstaan by deze:

Art. 1.

Het koloniale vat, ter uitmeting van zout, hetwelk by de laatste wetsverordening dienaangaande, en wel by publicatie van den 21 February 1833 No. 4, was bepaald te moeten inhouden vier volle schepelmaten, zynde elk schepel toenmalig ter inhoud van een en dertig duizend twee honderd (: 31,200 :) Cubieke Nederlandsche duimen, zal, van den 1sten January des aanstaanden jaars 1845, moeten geëikt worden, op honderd vyf en twintig (125) Nederlandsche Cubieke Palmen.

Zullende alzoo de inhoud van het bedoelde koloniale vat, gelyk zyn aan dien van den teerling op de halve Nederlandsche el.

Art. 2.

Behalve van het voormelde vat, zal voortaan, ook in den zouthandel, na deswege uitdrukkelyk gemaakte overeenkomst, gebruik kunnen worden gemaakt van het alhier behoorlyk geëikte Nederlandsche vat, inhoudende honderd (100) Cubieke palmen.

Gearresteerd op Curaçao den 7 November 1844, het vyfde jaar van Zyne Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 7 November 1844 No. 446, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad ten zelven dage.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 November 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie dd. 26 October ll. No. 432 de ambtenaar belast met het houden van het burgerregister, tevens belast met den burgerlyken stand, gemagtigd zynde om, op vertoon van de geboorte acte van eenig kind of persoon in deze kolonie woonachtig, welks ouders het burgerregt in dezelve genieten, zoodanig kind of persoon in het burgerregister ex-officio inteschryven en daarvan het be wys aftegeven, tegen vergoeding slechts van het gewone drukloon van twintig centen voor elk bewys van inschryving in het bedoelde register overeenkomstig § 5 der publicatie van dit Bestuur dd. 13 October 1831, zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber voormeld, het vorenstaande by deze ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr

OOST-INDIEN. De laatste uit China aangebragte berigten maken gewag van twee belangryke gebeurtenissen; de eerste is de aankomst van *Sir William Parker*, kommandant van het Engelsche station te Hong Kong, belast met een voorstel van het Chineesch gouvernement, aan de bewindhebbers der Oost-Indische Compagnie. De Keizer van het Hemelsche Ryk wenschende zyne onderdanen te redden van de demoralisatie, veroorzaakt door den opium, stelt aan de Compagnie voor, om haar jaarlyks eene schatting van anderhalf millioen sterling te betalen, op voorwaarden, dat zy de opium-cultuur in de geheele uitgestrektheid der Engelsche bezittingen zal laten varen.

Het is waarschynlyk, dat het kabinet van Londen deze voorstellen weigeren zal, want de Engelsche constitutie veroorlooft niet om de opium-cultuur in zyne bezittingen te verbieden, en al werd zoodanig tractaat gesloten, dan zou de sluikhandel in opium even levendig als vroeger plaats hebben.

De tweede gebeurtenis, die waarschynlyk met de eerste in verband staat, is het in beslag genomen zyn van een Engelsch smokkelaars vaartuig in de haven van Shangae, en wel onder geheel onverwachte omstandigheden, te weten met medewerking van eenen Engelschen kruiser, op aangifte van eenen Engelschen koopman en op de vordering van den Engelschen Consul.— De *Singapore Free-Press* verhaalt de zaak aldus:

"Op het laatst van February lagen er drie schepen in de haven van Shangae, te weten, de William IV, de Amelia en de Mangay, zy hadden gemengde ladingen in, maar alle drie hadden eene aanzienlyke hoeveelheid opium aan boord, die niet op hunne registers gebragt was. Waarschynlyk bevreesd, dat het daarzyn van deze verboden waar, hun hinderlyk zou zyn in het plaatsen van hunne verdere kargasoenen, zoo besloten zy al den opium te zamen over te schepen op den enkelen bodem van William IV, die denzelven buiten de reede moest gaan verkoopen. Het schynt, dat een te Shangae gevestigd Engelsch koopman, met name *White*, in het geheim is geweest, en (om welke reden wordt niet gemeld) deze schreef aan den mandaryn om er hem berigt van te geven. De Chinesche ambtenaar, aan wien de mededeeling weinig aangenaam was, hield zich, als had de hy dezelve niet ontvangen, maar de Engelschman schreef een' tweeden brief en zond ditmaal zyn eigen bediende, om dien te overhandigen.

"De mandaryn, knorrig over dit lastig dringen, houdt den bode terug en doet hem zelfs, zoo men zegt, afstraffen. De Engelsche koopman blyft by zyn stuk en wendt zich tot den Engelschen consul, om, in de eerste plaats, de weder in vryheid stelling van zyn bediende te erlangen, en ten andere zyne gedane aangifte officieel te hernieuwen. De zaak alzoo te publiek wordende, zoo moest de mandaryn wel besluiten om te handelen. Hy zond kustbewakers tot het onderzoek doen op de verdachte schepen, maar had de omzigtigheid, van deze vooral te doen verwittigen.

"De smokkelaars haastten zich, de kisten opium, die zy nog aan boord hadden, in zee te werpen, maar by de komst der tolbedienden, was er nog een vyftigtal van aanwezig. De William IV, aan welks boord zy gevonden werden, werd nu, op rekwisitoir van den Engelschen Cousul, onder bewaking gesteld van een der schepen van het Engelsch kruis-eskader en onder toezigt van een scheeps-luitenant naar Hong-Kong opgezonden. De beide andere schepen, de Amelia en de Maingay, verbleven te Shangae, onder toezigt van een detachement van de Engelsche marine.

"Sir *Henry Pottinger* is niet weinig met deze zaak verlegen. Handhaaft hy niet de inbeslagneming van den smokkelaar en ontslaat hy denzelven zonder zyn proces te doen opmaken, zoo haalt hy over zich en zyn gouvernement de beschuldiging van verregaande kwade trouw en van schending der gesloten traktaten; maar van den anderen kant, doet hy den smokkelaar verbeurd verklaren, of in boete beslaan, zoo stelt hy een precedent daar, hetwelk moet uitloopen op het verderf van den, voor het bestaan der maatschappy, allernoodzakelyksten smokkelhandel."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 November 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 23 dezer als volg is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

DE voor het Gouvernements huis liggende party Roodverwhout, van het eiland Bonaire aangebragt, meer of min 9 tonnen, zal op aanstaanden Maandag, den 18 dezer, verkocht worden aan dengene, die het hoogst aannemelyke aanbod daarvoor doen zal by beslotene biljetten, ter Administratie van Financien inteleveren op voorzeiden datum, uiterlyk des voormiddags te elf ure.

Zullende de opgenoemde party hout binnen 2 maal 24 uren moeten worden in ontvangst genomen, terwyl de betaling daarvan uiterlyk drie maanden na den dag der toekenning zal kunnen plaats hebben, mits daarvoor behoorlyk borg stellende.

Curaçao den 15 November 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, met hare jaarlyksche zitting in het begin der maand December e. k., eenen aanvang zullende maken, zoo worden by deze opgeroepen, alle jongelingen, welke den ouderdom van 18 jaren hebben bereikt, als mede degenen, welke uithoofde van uitlandigheid nog niet ingedeeld zyn geworden en zich thans alhier bevinden, om te verschynen vóór gemelde Commissie tegen den 2 dier maand, des voormiddags te half elf ure, ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaatsen by de onderscheidene korpsen Schuttery en Landstorm respectievelyk te worden ingedeeld.

Curaçao den 15 November 1844.
De Majoor Kommandant van de Schuttery en Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.
C. Schoonewolf.
A. I. K. Meijer.
Curaçao den 15 November 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

BY den ondergeteekenden is, uit handen van den Heer J. A. DE VEER, ontvangen eene som van *f* 200, zynde het bedrag van eene collecte onder onze geloofsgenooten op het Eiland St. Eustatius gedaan, ten behoeve van de arme *Weezen*, die by onze Gemeente worden gevonden. Met erkentenis van de edelaardige bemoeijing des Heeren DE VEER, door tusschenkomst waarvan wy deze penningen hebben mogen verkrygen, en met gevoel van dankbaarheid jegens de leden onzer kerk op St. Eustatius, maken wy hiervan openbare melding, terwyl wy niet kunnen nalaten onze verwachting uittedrukken, dat hunne belangstelling in de Protestantsche Zaak, zoo menschlievend aan den dag gelegd, wederkeerige belangstelling zal worden waardig gekeurd, en dat de Hervormde Gemeente van St. Eustatius, die by de achthonderd zielen sterk is, door de zorg van onze kerkelyke overheden, eerlang zich verblyden zal in het bezit van een waardigen Herder en Leeraar.

C. CONRADI,
Predikant by de Protestantsche Gemeente.
Curaçao den 15 November 1844.

*** *ONDERTROUWD.*
NICOLAAS CROES EMAN
EN
SUSANNA MARIA SOLAGNIER.
Aruba den 1 November 1844.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, als gemagtigden van den Heer *SAMUEL HOHEB* te Caracas, zullen op Dingsdag, den 3 December aanstaande, ten hunne pakhuize in de Heere Straat, op publieke veiling doen verkoopen:

EEN STUK GRONDS, genaamd *DE GOEDE HOOP*, met de daarop staande woonhuis en verdere gebouwen, staande en gelegen alhier op Pietermaai, 3de Wyk No. 184.

Curaçao den 15 November 1844.
A. H. & J. SENIOR.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
NOVEMBER 1844.

L. K. Zondag den 3 te 5 u. 52 m. 's morgens.
N. M. Zondag den 10 te 4 u. 59 m. 's morgens.
E. K. Zaturdag den 16 te 8 u. 53 m. 's avonds.
V. M. Zondag den 24 te 7 u. 5 m. 's avonds.

Verleden Maandag, den 11 dezer, is Z. M. Brik LYNX, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee D. J. Baron BENGERS, binnen deze haven terug gekeerd.

Het stoomschip *Acadia* was te Boston aangekomen met 16 dagen reis van Liverpool, van welke plaats hetzelve in den achter middag van den 4 October was vertrokken. In dit nummer vindt de lezer de belangrykste berigten van het geen in de laatste helfte van September in Europa is voorgevallen.

In de Nieuw Yorksche Couranten vinden wy nadere berigten van den orkaan van den 4 October, welke te Havana zulk eene groote verwoesting aangerigt heeft; ook op andere plaatsen in die streek heeft de orkaan later hevig gewoed.

Le Courrier des Etats Unis van den 22 October vermeldt, onder het hoofd: *Orkaan op het meer Erie* en *in de Golf van Florida*, hetgeen volgt:—

"De Couranten van Amerika berigten ons heden niets anders dan rampspoeden. Op den nacht tusschen den 18 en 19 heeft een verschrikkelyke orkaan verwoesting en dood gebragt over de stad Buffalo.— Verscheidene huizen zyn ingestort, vele andere zyn overstroomd, een aantal zeil en stoomschepen zyn op het meer Erie vergaan, en men telt omtrent 200 personen, die hierby het leven verloren hebben. Op de laatste dagteekening had men reeds 37 lyken gevonden, waarvan 14 manspersonen, 10 vrouwen en 13 kinderen. Twee huisgezinnen, bestaande uit 14 personen, zyn verdwenen; en men vreesde, dat hunne lyken onder de puinhoopen zullen gevonden worden. Een aantal vee heeft ook hierby het leven verloren. De lucht bleef steeds met slecht weder bedreigen.

"In Philadelphia en Boston ook heeft de orkaan groote verwoesting aangerigt. In de eerste plaats zyn twee huizen, welke opgebouwd werden, ingestort.

"De stad Havana heeft op den 4 October door een orkaan zwaar geleden. Niet minder dan 125 huizen hebben zware schade geleden; van een gedeelte zyn de daken weggewaaid."

De orkaan van den 4 October had ook te Matanzas hevig gewoed.

Het gouvernement van Frankryk had tot de jongste dagteekening toe het traktaat, gesloten met Marokko, niet officieel bekend gemaakt. *Le Constitutionel* en *Le Journal des Debats* bevatten echter hetzelve verkort in acht artikels.

Art. 1. De keizer van Marokko verbindt zich de troepen aan de grenzen ten oosten te doen terug trekken en aldaar geene zwaardere krygsmagt te houden dan 2000 man troepen, ten zy met wederzydsche overeenkomst.

Art. 2. De marokkaansche opperbevelhebbers, die den vrede geschonden en een vyandelyken inval op het fransche grondgebied gedaan hebben, zullen moeten gestraft worden. Alvorens die straffen echter opteleggen, zal de keizer het fransche gouvernement de namen der schuldigen en den aard der straffen doen kennen.

Art. 3. Abd-el-kader wordt vogelvry verklaard op het marokkaansche grondgebied en op het gebied der bezittingen van Frankryk in Afrika. Hy zal vervolgd worden door de troepen van beide gouvernementen, tot dat hy uit het land gezet of krygsgevangen zal gemaakt zyn.

Art. 4. Wanneer hy in handen der Marokkanen mogt vallen, zal hy gevangen gehouden worden, tot dat beide gouvernementen over hem zullen beschikt hebben. Het fransche gouvernement verbindt zich om, wanneer hy in handen van fransche troepen mogt vallen, hem te ontzien en met eerbied te behandelen.

Art. 5. De grenzen der beide ryken zullen dezelfde blyven, zoo als zy waren ten tyde der turksche heerschappy in Algerie. Eene definitieve overeenkomst zal naauwkeurig de grensscheidingen bepalen.

Art. 6. Na de uitwisseling der ratificatien zullen het eiland Mogador en de stad Ouchda ontruimd worden door de fransche troepen. De krygsgevangenen zullen dadelyk uitgewisseld worden.

Art. 7. Er zullen nieuwe onderhandelingen geopend worden met het doel om de reeds bestaande traktaten, welke onze staatkundige en handels betrekkingen met Marokko regelen, volmaakter te maken en te bevestigen; middelerwyl moeten de oude traktaten gehandhaafd worden, en Frankryk zal in het ryk van Marokko die behandeling genieten, welke aan de meest bevriende natien is toegekend.

Art. 8. De uitwisseling der ratificatien zal plaats hebben twee maanden na het sluiten van het traktaat.

By dit traktaat is de grondslag gelegd voor Frankryk om zyne veroveringen in Afrika verder uittebreiden. Er bestaat thans een traktaat, hetwelk ligtelyk door de Mooren geschonden kan worden, en welke schennis Frankryk het regt zal geven om regtsgebied in Marokko te erlangen, zonder de bemoeijenis van andere mogendheden te vreezen hebben.

Het vredes traktaat tusschen Frankryk en Marokko is zeker niet zoo ten voordeele van Frankryk, als men had kunnen verwachten, tengevolge der door de Franschen op de Mooren behaalde overwinning. Men moet echter in aanmerking nemen, dat Frankryk aan den eenen kant door Engeland werd aangedrongen tot het staken der vyandelykheden, en aan den anderen kant had Frankryk een vyand voor zich, dien hy niet veel nadeel kon toebrengen. De engelsche Courantiers trachtten zich te getroosten met het verlies van den veldslag van Isly; want dit zal de Mooren geleerd hebben om voortaan geene geregelde gevechten meer te wagen, maar een guerilla oorlog te voeren, zoo als de Spanjaarden tegen Napoleon gevoerd hebben.

Zoo lang de Franschen op de Mooren overwinnaars zyn, blyven de stammen in Algerie aan Frankryk onderworpen; maar indien er eens een fransch leger in de woestynen van Marokko het lot mogt hebben van de Engelschen in het gebergte van Afghanistan, dan zullen al de stammen te gelyk van de Franschen afvallen en zich by de Mooren voegen.

De Sultan van Marokko heeft echter eene geduchte les gehad en zal niet zoo ligt meer zich de vyandschap van Frankryk roekeloos op den hals halen. Men wilde hebben, dat Frankryk zou aandringen op de betaling der oorlogskosten door de Marokkanen, maar de Sultan is buitengewoon geldgierig en zou het uiterste gewaagd hebben alvorens toetestaan de oorlogskosten te betalen.

Het is een groot voordeel voor Frankryk de verwydering van Abd-el-kader van de grenzen van Algerie. In de laatste jaren is deze Emir na elke nederlaag op Marokkaansch grondgebied geweken, heeft de geestdrift der Mahomedanen weten op te wekken, heeft geld byeengebragt en troepen geworven, waarmede hy eenen nieuwen inval in Algerie heeft kunnen doen.

De trofeën of zegeteekenen, in dien oorlog gemaakt, zyn naar Parys gevoerd, waar zy ten toon zyn gesteld geworden. De tent van den zoon des keizers had eene groote uitgebreidheid. In dezelve waren verscheidene vertrekken: een voor de audientie, een ander tot harem, enz. Verder waren er ten toon gesteld de parapluie, de vaandels, enz.

De koning der Franschen heeft eenen brief geschreven aan Prins de Joinville, zyne dank betuigende aan den prins en het eskader onder zyn bevel voor de behaalde luisterryke overwinning te Tanger en Mogador.

De gemalin van den Prins de Joinville was van eene dochter bevallen op den nacht tusschen den 14 en 15 Augustus jongstleden, twee verblydende dagen, voor Frankryk; op den 14 bleef de Maarschalk Bugeaud overwinnaar in het gevecht van Isly, en op den 15 werd Mogador beschoten. Dien ten gevolge hebben het leger van Algerie en het eskader van Mogador den koning verzocht om "Victoria" te voegen by de namen van de pas geborene princes, waartoe de koning zyne toestemming gaarne verleend heeft.

Op den 16 September gaf de stad Algiers een groot feestmaal ter eere van den Maarschalk Bugeaud, Hertog van Isly.— Meer dan 500 personen zaten aan eene tafel in den vorm van eenen hoefyzer, gelegd in een vierkant.

Men zal zich herinneren, dat na het bombardement van Tanger er in de *Times* verschenen waren drie brieven van engelsche officieren aan boord het engelsche oorlogschip Warspite, waarin de krygsverrigtingen van den Prins de Joinvile by dat bombardement zeer gelaakt werden. Later is het gebleken, dat de kapellaan van dat schip de schryver was van een dier brieven en wel van den langste en uitvoerigste. De kapellaan is deswege door den britschen Admiraal te Gibraltar berispt geworden; doch de officieren van de Warspite hebben geweigerd aantegeven, wie de schryvers waren van de andere brieven.

De koning der Franschen zou op den 7 October van Treport naar Engeland vertrekken, vergezeld van Admiraal Mackau. De Heer Guizot zal niet zamen met Z. M. vertrekken, maar zamen met Z. M. in Engeland zyn. Het eskader om Z. M. overtebrengen zal bestaan uit zes stoomschepen en twee fregatten.

Het huwelyk van den Prins d'Aumale en de dochter van den prins van Salerno, was reeds gesloten en zal voltrokken worden kort na de aankomst van Koning Lodewyk Philips van Engeland.

By besluit van den 18 September heeft Z. M. de koning der Franschen den Prins de Joinville bevorderd tot den rang van Vice Admiraal, en den Maarschalk Bugeaud vereerd met den titel van Hertog van Isly.

De parysche *Moniteur* van den 25 September bevatte het volgende door het gouvernement ontvangene berigt van Otaheite, gedagteekend den 24 April:—

"Na vruchteloos getracht te hebben de opstandelingen van Taravan tot gehoorzaamheid te brengen, trok de gouverneur Bruat op om hen te Mahahana te treffen, alwaar zy verschansingen hadden opgeworpen, die verdedigd werden door 3000 man. Op den 17 kwam de gouverneur Bruat aan wal met 441 man van alle wapen. De redouten werden met gevelde bajonetten ingenomen, en de vyand verloor 102 man aan dooden, en zyne standaards werden veroverd en het geschut vernageld. Op den volgenden dag vernielden wy hunne werken en namen hunne wapens en ammunitien weg. Wy hebben aan onzen kant het verlies van twee officieren te betreuren, en daarby nog 52 gekwetsten."

Zweden was het tooneel van volksberoering in het laatst van Augustus, ten gevolge der verwerping van het voorstel van wet, voor eene hervorming der Constitutie, door den Ryksdag. Op den 28 en 29 Augustus hadden er zamenscholingen plaats. De volksbeweging was echter spoedig gestild en wel op eene zonderlinge wyze. De policie huurde een aantal assistenten, mineurs daglooners en anderen, alle krachtvolle menschen, die zich onder de groepen mengden en onder dezelven slagen uitdeelden aan de genen, die geweld wilden maken, en de hoofden der oproermakers opspoorden. Onder een getal van 65 gevangenen bevonden zich twee opera dansers.

Spanje loopt wederom gevaar om een regentschap te hebben. Koningin Isabella II. was bedenkelyk ziek, en Maria Cristina had reeds stappen genomen om zich het regentschap te verzekeren, gedurende de minderjarigheid van de infanta Louisa Fernanda. Dit regentschap zal niet lang duren, slechts een jaar.

Don Martinez de la Rosa had het departement van buitenlandsche zaken op zich genomen. Hy is, zegt men, een vyand zoo wel van het despotismus als van volksteugelloosheid.

De toestand van Spanje was overigens zeer onrustig. De exaltados van Barcelona en Reus veroorzaakten in Catalonien groote ongerustheid. De troepen in garnizoen aldaar moesten zware dienst doen en zeer op hunne hoede zyn, om niet overvallen te worden.

Naar luid van eenen brief van Bayonne, den 22 September, hadden de Carlisten van Navarre eene uitgestrekte zamenzwering gevormd. Reeds lang hadden zy geld, krygsbehoeften en gedrukte proclamatien in groot getalle in gereedheid gebragt, om den opstand te bewerken. De kolonel Jose Maria Ladron, de neef van den carlistischen Generaal Santos Ladron, die in 1833 in Navarre door den carlistischen Generaal Lorenzo is dood geschoten geworden, was met omtrent 500 man heimelyk verstrooid op de grenzen, op eene gunstige gelegenheid wachtende om over de grenzen te trekken en den opstand te beginnen. De kolonels Elcharte en Corteta, in Navarre zeer geachte opperhoofden, hadden op zich genomen om de carlistische krygsmagt in die provintie te organiseren, en hadden er reeds omtrent 4000 man byeen verzameld. Zoo stonden de zaken, toen er orders van den Generaal Balmaceda, gedagteekend uit Londen, waren ontvangen om de krygstoerustingen te staken.

Als redenen voor deze aarseling werden opgegeven de tegenzin van Don Carlos voor gewelddadige maatregels, en de hoop, welke hy koesterde, dat de troons opvolging geregeld kon worden door een huwelyk tusschen zynen zoon, den Prins van Asturiën, en de Koningin Isabella. Men vreesde echter, dat deze contra order niet gehoorzaamd zal worden door de georganiseerde carlistische krygsmagt. Ten gevolge hiervan trokken er met allen spoed troepen naar Navarre.

De koningin Victoria was reeds van Schotland in Engeland terug gekeerd.

In Ierland was er niets byzonders voorgevallen. Men was er bezig O'Connell op dinees te onthalen; op een dezer dinees waren er 960 couverts gelegd, en omtrent dat getal heeren namen plaats aan tafel. O'Connell zelve was naar zyne buitenplaats gegaan.

De Russen zyn in den jongsten zomerveldtogt tegen de Circassiers weder ongelukkig geweest. De omstandigheden zyn der Russen ongunstig. De zwarte zee is een gevaarlyk vaarwater, door afwisseling van kalmte tot valwinden. Het valt daarom moeijelyk de Aziatische kust te blokkeren, en de Engelschen hebben derhalve gelegenheid om uit turksche havens den Circassiers ammunitie toe te voeren. Deze engelsche kooplieden doen hierdoor zeer veel schade aan de beschaving. Rusland kan zoodoende de vlakte naby den Caucasus niet koloniseren; want dit gebergte dient den Circassiers tot roofnest. Zy doen uitvallen uit hetzelve, doen verre strooptogten, plunderen de kolonien uit en voeren de inwoners als slaven naar het gebergte. Het is evenwel onbegrypelyk hoe de Russen in elken nieuwen veldtogt de flaters van de vorige begaan. Wanneer de le nte de krygsverrigtingen toelaat, dan dringen zy in het gebergte door, zy vallen in een hinderlaag en trekken terug met verlies van manschappen en van byna al het materieel; en zoo gaat het jaar op jaar, altyd dezelfde wyze van oorlogsvoeren; altyd dezelfde ongelukken. De doelmatige krygsverrigtingen van Espartero in het gebergte in Spanje heeft de Russen niet tot voorbeeld gestrekt.

Tot op deze tyden toe zyn de havens van China voor de Europeërs gesloten geweest, behalve die van Canton, waar de handel toegelaten was, maar onder zekere beperkingen. Deze havens stonden echter voor de Japannezen en andere van de Europeërs onafhankelyke volkeren open, een bewys dus, dat die havens voor Europeërs waren gesloten uit vreeze voor derzelver veroveringszucht.

In dezen tyd, waarin Engeland China gedwongen heeft eenige havens open te zetten, vereischt het belang van China, dat dezelven ook voor andere natien open staan, wegens de concurentie in den handel.— Natuurlyker wyze in dit geval kan de chinesche koopman zyne waren tot hooger prys verkoopen en vreemde waren tot lager prys inkoopen. Het schynt, dat de Vereenigde Staten het eerste gouvernement is, hetwelk die handelsvryheid van China heeft verkregen; want naar luid van berigten in de jongst ontvangene Nieuw Yorksche Couranten heeft de amerikaansche afgevaardigde van den keizer van China die zelfde handelsvoorregten erlangd, welke Engeland vóór zich bedongen heeft.

De amerikaansche Couranten maken de aanmerking, dat Noord Amerika thans langs den weg der onderhandeling heeft verkregen, hetgeen Engeland zoo veel bloeds en gelds heeft gekost, namelyk den vryen handel op eenige chinesche havens. Het is te verwachten, dat Nederland, Frankryk en andere zeemogendheden thans ook diezelfde handels vryheid in China zullen erlangen, welke aan Engeland en de Vereenigde Staten is verleend geworden.

Aangezien de voor den handel opengestelde havens in de thee voortbrengende provintien liggen, hetwelk het geval met Canton niet is, zoo zal dit product zeer in prys moeten dalen, en zulks zal niet voordeelig zyn voor de theekultuur in Java.

De invoer van opium in China geschiedt nog van tyd tot tyd; doch er zyn voorbeelden, dat de Chinezen de opium vaartuigen hebben aangehaald en de bemanning aan het engelsche bestuur te Hong Kong hebben uitgeleverd om hen volgens het vredes traktaat te straffen. Het is beter, dat de Koningin van Engeland hare eigene onderdanen of stoute kinderen straft, dan dat zulks door de Chinezen geschiede; want dit zou aanleiding tot nieuwe twist kunnen opleveren.

Te Canton blyft de verbittering der bevolking tegen de Europeërs voortduren.— Herhaalde pogingen hebben daar plaats gehad om de europesche factorien te verbranden, en het zal lang duren, eer die verbittering is afgenomen. De ingezetenen herinneren zich nog het beschieten dier stad door raketten, enz. waarby zoo vele menschen het leven hebben verloren, of verminkt zyn geworden.

BRITSCHE SCHETSEN.

De zon van Londen. Wanneer een vreemdeling, die voor de eerstemaal Engeland bezoekt, hoog boven op eenen wagen zit, welke hem, met de snelheid van acht mylen in een uur, naar Londen brengt, zoo zal hy ter naauwernood het denkbeeld van zich kunnen weren, dat hy met het gespan van PLUTO regelregt naar het ryk des duisternis afdaalt, vooral wanneer hy uit Spanje of Italië, de lievelingsgewesten der zon, komt. Midden onder de wonderen, die hem omringen, zal hy zich toch bezwaarlyk van een melankoliesch gevoel weerhouden kunnen, dat hem by den eersten indruk overvalt. Een eeuwige walm van rook, die alles omhult en doordringt, een nevel, die gedurende de maanden November en December het daglicht steeds verduistert en niet zelden geheel verdooft, moet noodwendig aan deze onmetelyke en eindelooze hoofdstad eene zwaarmoedige en het penseel van eenen DANTE waardige kleur geven. Vele dagen lang toont zich de zon, te midden der zigtbare duisternis, enkel als eene groote gele vlek. Eene zonsverduistering verkondigde ons de almanak gedurende myn verblyf in Londen, en de hemel was op dien dag toevallig onbewolkt; niemand echter schonk aan deze verschyning de minste opmerkzaamheid, naardien de nevel in één jaar in Engeland meer zonsverduisteringen verwekt, dan alle andere oorzaken welligt sedert de schepping der wereld. Op zekeren dag slenterde ik in gezelschap eens *Peruaners* in *Hyde Park;* het was een der schoonste dagen van Londen, doch de zon was door den nevel zoodanig verduisterd, dat zy even als een groote roode vuurbal aan den hemel stond. "Wat zegt gy heden van de zon?" vroeg ik mynen medgezel. "Ik dacht, dat het einde der wereld gekomen was," antwoordde de aanbidder der ware zon.

Het is intusschen den Engelschen, door middel hunner industrie, gelukt, zelve zich eene zon door kunst en vlyt te verschaffen; want is dat gaz, hetwelk in onderaardsche buizen naar alle zyden heen dit eiland doorstroomt, en alles gelyk een: "Het werde licht!" verlicht, niet eene ware zon —eene zon zonder schemering en ondergang, die als het lichten des bliksems verschynt en verdwynt, en wel dikwyls juist dan, wanneer men er behoefte aan heeft? De gaz-verlichting van Londen is zoo prachtvol, dat SISMONDI met goed regt zeggen konde: "men moet in Londen, om te zien, wachten, totdat het nacht wordt."— Het St. Antonieplein in Cadix by eenen sterrenhelderen zomer-avond, de geruischvolle, door het maan-licht overstraalde straat Toledo in Napels, het Parysche Tivoli, wanneer het door vuurwerken verlicht wordt—dat komt alles in geene vergelyking met de *Regent-Street* te Londen, wanneer dezelve door gaz verlicht is. (*)

Al de Engelsche Dichters schynen zich voor het overige verbonden te hebben, hunnen landslieden liefde voor hunnen onbewolkten hemel in te blazen, en hen te doen gelooven, hoe byzonder gelukkig zy zyn, dat zy onder een zoo wondervol klimaat geboren werden. En waarom zou het niet alzoo zyn? Zyn de droomen en luchtkasteelen der verbeeldingskracht niet even zoo ware genietingen, als ze de werkelykheid vermag aan te bieden? MONTESQUIEU zegt: "Wanneer de Engelschen niet vry zyn, dan gelooven zy toch ten minsten het te zyn," en dit komt byna op hetzelfde uit. Zoo kon men ook zeggen: wanneer de Engelschen onder geenen schoonen hemel leven, zoo gelooven zy het toch, en dat is even zoo goed. Ik verhief eens by eene jonge *Lady* den zuiveren, verhevenen, paarlemoer-klaren hemel van Madrid, Napels, Athene en Smyrna, en zy antwoordde my: "Zulk eene altoosdurende zonneschyn zoude my doodelyk vermoeijen; de afwisseling en phantasmagorie van ons luchtgestel is zekerlyk aangenamer."

(*) In het Hoogduitsche Dag-blad: *Das Ausland*, van den 7den October 1839, No. 280, S. 1120, wordt vermeld, dat Londen voor deszelfs verlichting jaarlyks consumeert 240 millioenen vierkante voeten gaz, en dat het licht, hetwelk op deze wyze voortgebragt wordt, zoo veel bedraagt als dat van 160 millioenen ponden kaarsen.

Karakter der groote wereld. De in Engeland "gezelschap" (*Society*) genaamde groote wereld, onderscheidt zich door scherpe trekken van die in andere Europesche landen. Te Weenen zyn hare grondbestanddeelen aristokratisch; doch de Oostenryksche Adel is niet ryk genoeg, om geheel den *parvenu* en slechts halfadelyken millionair uit te sluiten. In Frankryk is het gezelschap, gelyk hetzelve onder het oude *régime* bestond, als uitgestorven te betrachten, en de cirkels, zoo als dezelve tegenwoordig de *salons* van Parys vullen, zyn voor iedereen toegankelyk, zelfs voor lieden uit de lagere standen. In Rusland is het hoogere gezelschap nog half feodalisch en half barbaarsch, eene vermenging der zeden van den tegenwoordigen tyd met die der vyftiende eeuw. In Italië is de toegangskaart tot elk goed gezelschap, smaak of de affectatie daarvan. Wie de taal der *dilettanti* aannemen, over schilderyen, statuen, munten, over RUBBEN's coloriet en RAPHAEL's uitdrukking, of de zonnige helderheid van CLAUDE spreken kan, allerlei groene en blaauwe woorden daarover weet voort te brengen, is voor de "*conversazioni*" van het aanzienlykste gezelschap geschikt. In Engeland is het gezelschap zuiver aristokratisch; talent mag wel door *tact* en goed geluk *entrée* erlangen, nooit echter bloote rykdom.— Zelfs het talent van den eersten rang heeft behoefte aan *een* hulpmiddel — behoedzaamheid, niet zoo zeer in dat, wat de aspirant te doen heeft, als in dat, wat hy niet te doen heeft. De eerste zwarigheid bestaat reeds in de keus van dengenen, door wien men zich wil laten introduceren; hiervan hangt veel af. Geschiedt de introductie ten onregten tyde of door iemand, die zelf slechts geduld wordt, zoo valt zy zelden gelukkig uit. De gezagvoerders van den "*haut ton*" ontvangen den nieuweling met koelheid en achterdocht, elke verdere toenadering eene sterke hinderpaal tegenstellen. Het "*succes de société*" van menigeen heeft daarop reeds schipbreuk geleden, dat hy door een onbestemd karakter voorgesteld werd, en het is beter, onbekend te blyven, dan slechts half gekend te worden. Eenmaal ingeleid, houdt een sanguinisch temperament alles, wat het in deszelfs bereik ziet, reeds voor bereikbaar, en geraakt daardoor op eene gevaarlyke klip. De conservatoren der *caste* beschouwen een nieuw gezigt steeds met argwaan, en zal hy niet met eenmaal de stelling zich aanmatigen willen, waarnaar hy streeft, zoo is zyn val gewis; slechts allengskens worden zy aan zyne tegenwoordigheid gewoon, slechts trapswyze zullen zy zyne aanspraken op gelykheid erkennen. Satyres, oude verbindtenissen en pralery zyn drie andere zwarigheden.— Met de eerste, hy mag dezelve nu zelf uitoefenen, of in anderen opwekken, kan hy niet voorzigtig genoeg zyn; hy zal daardoor nooit eenen vriend verwerven en menigen verliezen. Daardoor, dat hy met te veel drift er naar streeft, om kennis met mannen van rang te maken, kan hy ze het eerst inboeten. Eenmaal echter in het heiligdom toegelaten, kan hy zyn vernuft naar alle zyden laten schitteren, zelfs tegen de vrienden, die hem verheven hebben; weinigen zullen hem daarom laken, omdat dit des werelds loop is. Oude verbindtenissen, vriendschapsbetrekkingen en andere antediluviaansche gevoelens moet hy geheel en al afleggen; niet als of men hem raden wilde, met geweld af te breken, of zyne oude vrienden regtuit van zich af te stooten: het eerste zou onverstandig zyn, en het laatste betaamt geenen man van beschaving; eene zachte koelheid zal de eenen tot rust verwyzen, en een wenk in het voorbygaan voor de anderen genoegzaam zyn. Pralery moet echter altoos vermeden worden, zoo wel in kleederen als in paarden en juweelen. Grootere rykdom wordt even zoo zelden vergeven als grootere geestigheid, en de *parvenu*, die een gezelschap met diamanten doozen of de fraaiste paarden uit de stad wil bestormen, zal bevinden, dat hy zich zeer misrekend heeft. Talent, eenvoudigheid en goede manieren zyn de eerste vereischten tot de opname onder het hoogere gezelschap; eene ondoelmatige invoering, sarkasmen en pralery zyn de zekerste middelen, om zich de intrede te versperren.

Indische Curiositeiten. Er is tegenwoordig een *Buddhistische* tempel ten toon gesteld, die werkelyk als een buitengewoon schouwspel moet geroemd worden. Sinds BELZONI's Egyptische sarkophaag zag men in Londen niets dergelyks. Het is geen model van een dergelyk gebouw, maar een wezentlyke tempel, waarin elke vereerder van BUDDHA aanbidden konde. De buiten- en binnen-wanden zyn met hieroglyphische en zinnebeeldige spreuken bedekt, welke verschillende tooneelen uit het leven van BUDDHA, zyne incarnatiën, zyne verrigtingen als Priester en zyne attributen als Godheid, voorstellen. De figuren der beelden zyn ruw, zoo als alle beginselen der kunst; zy hebben eenige overeenkomst met de Egyptische, en zyn, gelyk deze, met de drie oorspronkelyke kleuren, blaauw, rood en geel, beschilderd. De tempel bestaat uit twee afdeelingen, in de buitenste staan SAMA en WISNA, twee dienende geesten, die uit hout gesneden en beschilderd zyn, en hier de profane dienst hebben, den lustigen in het allerheiligste des tempels vóór te lichten, alwaar BUDDHA in reusachtige doch mismaakte grootte, geel beschilderd en met den rooden priester mantel omhangen, te zien is. By zyn hoofd en aan zyne voeten staan twee zyner scholieren, eveneens uit hout gesneden en beschilderd. Onder zyne hielen verheft zich de slang, op twee voeten opgerigt, en BUDDHA zelf ligt op eene soort van praalgraf uitgestrekt, om de eeuwige rust aan te duiden, in welke hy zich, na zoo vele incarnatiën, bevindt. Zyn hoofd met de pekzwarte lokken rust op eene houten peluw. Zyne handpalmen en voetzolen, zoo als ook die der byfiguren, zyn rood beschilderd en met strikken en lynen zoo doortrokken, dat zy eene heidin zouden kunnen in de war brengen. Behalve dezen tempel zyn ook nog vele andere Indische curiositeiten in kleine modellen, uit hout gesneden en beschilderd, ten toon gesteld; zoo ook eene godsdienstige optogt van eene menigte van houten maskers van afschuwelyke gedaante, van welke zich de inboorlingen by de verrigting hunner mysteriën bedienen, opperhoofden van Ceylon in derzelver volle kleeding, verscheidene Indische oudheden, wapenen, kleederen, en andere voorwerpen. De gemelde maskers zyn uit geheele stukken ligt hout gesneden en beschilderd; men ziet daaraan geene opening voor den mond, maar alleenlyk twee gaten voor de oogen; al deze voorwerpen kwamen van Ceylon, en worden aan de schouwlustigen door een' inboorling van dat eiland, die vlug Engelsch spreekt, verklaard.—*Overgenomen.*